

РЕШЕНИЕ

№ 474

гр. София, 22.01.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43 състав, в
публично заседание на 16.01.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Ванюша Стоилова, като разгледа дело номер **9280** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 172, ал. 4 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба В. С. Ч., ЕГН [ЕГН] от [населено място], [улица], [жилищен адрес] срещу Заповед №68040 от 13. 10. 2011г. на началника на АНД, отдел „ПП” - СДВР за прилагане на принудителна административна мярка „изземване на свидетелството за управление на МПС” по чл. 171, т. 4, вр. чл. 157, ал. 4 от ЗДвП.

С жалбата се иска отмяна на оспорения административен акт като незаконосъобразен, издаден в противоречие с материалния закон и в нарушение на административнопроизводствените правила. Основните доводи са, че не са изпълнени материалноправните предпоставки за прилагане на процесната принудителна административна мярка (ПАМ), тъй като към датата на издаване на заповедта водачът не е загубил правоспособността си да управлява МПС и оттам за него не е възникнало задължението по чл. 157, ал. 4 от ЗДвП да върне свидетелството си за управление на МПС. Твърди се, че жалбоподателят не е бил уведомен за наказателните постановления, с които е постановено да му бъдат отнети съответния брой контролни точки, и следователно наказателните постановления не са влезли в сила. Направено е възражение за изтекла погасителна давност по чл. 82 от ЗАНН.

Ответникът по жалбата – началник група „АНД” на Отдел „Пътна полиция” при СДВР, редовно призван, не изпраща процесуален представител и не изразява становище по жалбата.

Съдът, след съвкупна преценка на събраните по делото доказателства и доводите на страните, счита за изяснено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена срещу административен акт, който подлежи на обжалване, от процесуално легитимирано лице и при спазване на срока по чл.149, ал. 1 от АПК. По изложените съображения жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

С процесната заповед на основание чл. 171, т. 4, вр. чл. 157, ал. 4 от ЗДвП по отношение на жалбоподателя е приложена ПАМ „изземване на свидетелството за управление на МПС”. В заповедта са описани осем наказателни постановления и съответният брой отнети с тях контролни точки, както следва: НП №107124/18.08.2008г. – отнети 9 контролни точки; НП № 138732/28.10.2008г. – отнети 8 контролни точки; НП № 41774/08.04.2009г. – отнети 8 контроли точки; НП № 46578/21.04.2009г. – отнети 8 контроли точки; НП № 53286/30.04.2009г. – отнети 8 контроли точки; НП № 13390/30.11.2009г. – отнети 8 контроли точки; НП №73044/15.09.2010г. – отнети 9 контроли точки и НП № 95500/23.11.2010 г. – отнети 8 контролни точки.

От цитираните в заповедта наказателни постановления са представени копия на всички наказателни постановления, за НП №73044/15.09.2010г. е представено доказателство за връчването му с обратна разписка на 28.01.2011г. и за наказателно постановление №95500/23.11.2010 г. е представено доказателство за връчването му с обратна разписка на 27.04.2011г. За останалите наказателни постановления, посочени в заповедта върху тях е поставено отбелязване, че са връчени по чл. 58, ал. 2 от ЗАНН и са влезли в законна сила. Обратни разписки за изпращането им не са представени. За удостоверяване на изпълнението на изискванията на чл. 58, ал. 2 от ЗАНН са представени докладни записки на служител на ОПП – СДВР за обстоятелството, че при посещение на адреса на В. С. Ч. на посочената дата в докладната записка, на този адрес лицето не е открито и друга информация за него не е установена.

Допълнително от жалбоподателя са представени още две наказателни постановления, които не са посочени в процесната заповед: НП №22324/24.03.2011г. – отнети 10 контролни точки и НП № 44047/14.05.2011 г. – отнети 8 контролни точки. Последните две НП носят отбелязване, че са връчени на 17.08.2012г.

При така установената фактическа обстановка, съдът направи следните изводи от правна страна:

По аргумент от разпоредбата на чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 4 и т. 5, буква „а” се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност. Заеманата от издателя на акта длъжност на началник група „АНД” на Отдел „Пътна полиция” при СДВР се идентифицира с ръководител на служба за контрол по този закон. Със Заповед № Из-1393 от 09.08.2007г. на министъра на вътрешните работи началникът на група „АНД” на Отдел „Пътна полиция” при СДВР е изрично оправомощен да прилага принудителни административни мерки по ЗДвП. Следователно административният акт е издаден от компетентен административен орган.

При издаването на заповедта е спазена установената писмена форма.

Не е основателно възражението за изтекла погасителна давност по чл. 82, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН, тъй като ЗАНН не е приложим към процесната заповед. Заповедта за налагане на ПАМ е индивидуален административен акт и се регулира от нормите на

АПК.

Допуснато е обаче съществено нарушение на административно -производствените правила, което е довело и до противоречие на административния акт с материалноправните разпоредби – отменителни основания по чл. 146, т. 3 и 4 от АПК. По делото са представени единствено доказателства за влизане в сила на НП №73044/15.09.2010г., с което са отнети 9 контролни точки и на НП №95500/23.11.2010г., с което са отнети 8 контроли точки. По отношение на другите шест наказателни постановления, които носят отбелязване, че са връчени по реда на чл. 58, ал. 2 от ЗАНН и са влезли в сила, обратни разписки за изпращането им не са представени. Не е установено изпълнението на предпоставките за връчването им по реда на 58, ал. 2 от ЗАНН и оттам не е установено, че същите са влезли в сила.

За да са налице материалноправните предпоставки за издаване на заповедта, в тежест на ответника е да установи, че за жалбоподателя е възникнало задължение по чл. 157, ал. 4 от ЗДвП да върне свидетелството си за управление, поради загубена правоспособност да управлява МПС. От ответника не е проведено доказване на фактите и обстоятелствата, релевантни за установяване на изпълнението на хипотезата на чл. 171, т. 4, вр. чл. 157, ал. 4 от ЗДвП. Отнемането на контролни точки се извършва въз основа на влезли в сила НП. В случая от ответника са представени доказателства единствено за наличие на две влезли в сила наказателни постановления - НП №73044/15.09.2010г., с което са отнети 9 контролни точки и на НП № 95500/23.11.2010г., с което са отнети 8 контроли точки.

Доказателства, че към датата на издаване на процесната заповед останалите НП са влезли в сила, не са представени. Съгласно чл. 64 от ЗАНН, наказателните постановления влизат в сила, когато не подлежат на обжалване, не са обжалвани или са били обжалвани, но са били потвърдени или отменени от съда. За да се докаже, че наказателното постановление е вляло в сила, следва адресатът да не го е обжалвал, след като то му е било връчено. Правото на жалба възниква от деня на връчване на наказателното постановление, по аргумент от чл.59, ал. 2 от ЗАНН във връзка с чл. 58, ал. 1 от ЗАНН. За да е осъществен фактическия състав на чл. 58, ал. 2 от ЗАНН, приложен за шест от посочените в заповедта наказателни постановления е необходимо нарушителят да не е намерен на посочения от него адрес и новият адрес да е неизвестен. От доказателствата по делото е видно, че В. С. Ч. не е бил намерен на посочения от него адрес, но няма доказателства, че адресът му е неизвестен. Напротив, на този адрес са му връчени последните две от наказателните постановления, посочени в заповедта. Адресът не е променен и е настоящ адрес, посочен в жалбата по оспорване на заповедта. Наказателните постановления НП № 107124/18.08.2008г.; НП № 138732/28.10.2008г.; НП №41774/08.04.2009г.; НП № 46578/21.04.2009г.; НП № 53286/30.04.2009г и НП №13390/30.11.2009г. не са връчени надлежно при условията на чл. 58, ал. 2 от ЗАНН.

Следователно към момента на издаване на заповедта не се установява на водача да са отнети всички контролни точки. При това положение по делото не се установява водачът да е загубил правоспособността си и оттам за него да е възникнало задължение да върне свидетелството си за управление на МПС.

По изложените съображения административният акт следва да бъде отменен като незаконосъобразен.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 2 от АПК, Административен съд София-град, I отд., 17-ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Заповед № 68040 от 13.10.2011г. на началник група „АНД” на Отдел „Пътна полиция” при СДВР.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд на Р. Б. в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: